

Ons bewust zijn van de aanwezigheid van God

Immanuel – God is met ons, door dik en dun!¹

André H. Roosma

3 december 2012
bijgewerkt: 16 aug. 2013

Jezus wordt in de Bijbel wel **Immanuel** genoemd (Hebreeuws: **יְהוָה אִמָּנוּאֵל** in Jesaja 7: 14 en Grieks: **Ἐμμανουήλ** in Mattheüs 1: 23); dat betekent: **God is met ons**. In Jezus kwam God ons heel nabij. Dat deed Hij niet, om vervolgens in de communicatie met ons een grote afstand te bewaren... In [het artikel over communiceren met God](#) constateerde ik dat het van belang is dat we ons in ons hart bewust zijn van Gods aanwezigheid. Zolang we niet, of alleen met ons hoofd en niet met ons hart ervaren dat God hier en nu echt bij ons is, zullen we moeite hebben met het verstaan van Zijn stem.

Soms krijg ik de vraag: „Als God dan zo goed weet dat we Zijn nabijheid zo hard nodig hebben, waarom ervaar ik er dan vaak zo weinig van? Waarom lijkt hij voor mij dan soms zo ver weg?” Dit is een belangrijke vraag en het is goed, hier een bevredigend antwoord op te vinden.

We moeten daarbij in de eerste plaats duidelijk onderscheid maken tussen **Gods aanwezigheid** als feit, en **ons ervaren van** die aanwezigheid van God. Als het regent of zwaar bewolkt weer is, *lijkt het* of de zon verdwenen is. Aan de zon is echter niets veranderd, er is alleen een wolk die *ons zicht* op de zon (en ons ontvangen van haar stralen van licht en warmte) voor een deel beperkt. Zo is het ook met God en Zijn aanwezigheid. Of wij Hem wel of niet als nabij ervaren, zegt niet zo veel over het feit of Hij er al dan niet **is**. **Hij is er** – ook al beseffen we het niet altijd.

Eén van de mooie kanten van de Bijbel vind ik dat de Bijbel ons een inkijkje geeft in de levens van gewone, onvolmaakte mensen – met die buitengewone, volmaakte God. Eén van die mensen is de aartsvader Jakob. Op een gegeven moment heeft hij als jonge kerel ruzie met zijn broer. Het is beter als hij enige tijd ergens anders is. Om van de nood een deugd te maken, gaat hij op weg naar het land van zijn voorvaders – waar men volgens zijn ouders nog enig geloof in God had – om daar een vrouw te zoeken. Een situatie waarin een jonge man zich gemakkelijk alleen en onveilig zou kunnen voelen. Onderweg krijgt hij dan op een nacht een droom, waarin hij een trap naar een geopende hemel ziet waarop engelen opklimmen en neerdalen. Dan spreekt God persoonlijk tot hem in die droom en bestendigt de beloften die Hij aan Jakob's vader en grootvader al gedaan had. Ook belooft God aan Jakob dat **Hij** op heel zijn weg **mét hem zal zijn**. Dit maakt grote indruk op hem, want als Jakob de volgende ochtend wakker wordt, zegt hij:

„Dit is zeker,” zei hij, „op deze plaats is **JaHUaH** (de HEERE) aanwezig.² Dat besefte ik niet.” Eerbied vervulde hem.

Genesis 28:16-17a³

¹ Dit is een artikel in een serie van korte basis-artikelen rond de **Immanuel levensstijl**. Voor meer informatie hierover, zie de websites: www.Immanuel-levensstijl.nl en www.Immanuel-pastoraat.nl.

² In de originele Hebreeuwse tekst staat de glorierijke Naam van God: **יהוה** - **JaHUaH**. Meestal wordt deze heerlijke Naam vervangen door het woord HEER of HEERE. Ik doe dat niet, omdat God Zelf aangeeft dat Hij wil dat we Zijn Naam gewoon – met gepast respect – noemen, verkondigen en grootmaken (zie bijv. Exodus 3: 15; Jesaja 42: 8). Voor meer achtergronden, zie: André H. Roosma, '[De wonderbare en liefelijke Naam van de God Die er was, Die er is, en Die er zijn zal](#)', uitgebreide *Accede!/Hallelu-JaH!* studie (meer dan 80 p.) op de *Hallelu-JaH* website (www.Hallelu-JaH.nl), juli 2009.

Wat in dit korte citaat opvalt is dat ene kleine zinnetje, die vier woorden, „*Dat besepte ik niet.*” Het gaat over Jakob's *beseft* van de aanwezigheid van God **JaHUAH** (de HEERE). Eerst was er bij Jakob *niet* het beseft dat God daar aanwezig was. Na zijn nachtelijke ervaring had hij dat beseft *wél*.

Wat ook opvalt is dat *de aanwezigheid van JaHUAH* (de HEERE) iets met Jakob deed. Als we God ontmoeten, laat het ons niet onberoerd. Gods aanwezigheid vervulde Jakob met *eerbied*.⁴

Jezus heeft aan ons als Zijn discipelen ook die belofte gedaan: „**Ik ben met u!**” (Mattheus 28: 20). Dat Hij altijd *mét* ons wil zijn was in feite een herhaling van die oude belofte van God aan Abraham, Isaak en Jakob en vele anderen door de hele Bijbel heen.⁵ Dit is niet zomaar een loze belofte. Het is Gods karakter om *mét* de Zijnen te willen zijn.⁶

Van nature zijn onze hersenen en ons hart er echter niet op ingesteld dat God *mét* en bij ons is. Ook al weten we vanuit de Bijbelse belofte dat God in Jezus *mét* ons is, we *ervaren* het daarom vaak niet automatisch ook zo. Onze hersenen en ons hart moeten als het ware even omgezet worden in de stand van de relatie met God als realiteit te beleven.

Voorals we bezorgd zijn of angstig, zien of herkennen we Hem zelfs niet als Hij fysiek voor ons zou staan. Een duidelijke illustratie hiervan vinden we in de Bijbel Zelf – in [Lukas 24:13-35](#). Het is kort na Pasen. Jezus is ter dood veroordeeld en aan een kruis geslagen, en – toen vastgesteld was dat Zijn lichaam werkelijk dood was – in een graf gelegd. Enkele volgelingen

³ Het hele gedeelte uit Genesis 28: 12-22 zegt: „Toen kreeg hij een droom. Hij zag een ladder die op de aarde stond en helemaal tot de hemel reikte, en daarlangs zag hij Gods engelen omhoog gaan en afdalen. Ook zag hij **JaHUAH** (de HEERE) bij zich staan, die zei: „Ik ben **JaHUAH** (de HEERE), de God van je voorvader Abraham en de God van Isaak. Het land waarop je nu ligt te slapen zal Ik aan jou en je nakomelingen geven. Je zult zo veel nakomelingen krijgen als er stof op de aarde is; je gebied zal zich uitbreiden naar het westen en het oosten, naar het noorden en het zuiden. Alle volken op aarde zullen wensen zo gezegend te worden als jij en je nakomelingen. En zie, **Ik ben met je** en Ik zal je behoeden overal waar je gaat, en Ik zal je weer terugbrengen naar dit land, want **Ik zal je niet verlaten**, totdat Ik gedaan heb wat Ik je heb toegezegd.” Toen werd Jakob wakker. „Dit is zeker,” zei hij, „op deze plaats is **JaHUAH** (de HEERE) aanwezig. Dat besepte ik niet.” Eerbied vervulde hem. „Wat een ontzagwekkende plaats is dit,” zei hij, „dit is niets anders dan het huis van God, dit moet de poort van de hemel zijn!” De volgende morgen vroeg zette Jakob de steen die hij als hoofdsteun had gebruikt rechtop, en wijdde hem door er olie over uit te gieten. Hij gaf die plaats de naam Beth-El [= 'huis van God']; vroeger heette het daar Luz. Daarna legde hij een gelofte af: „Als God met mij zal zijn en mij op deze reis beschermt, als Hij mij brood te eten geeft en kleren aan mijn lichaam, en als ik veilig terugkom bij mijn verwanten, dan zal **JaHUAH** (de HEERE) mijn God zijn. Deze steen die ik gewijd heb, zal dan een huis van God worden – en ik beloof dat ik U dan een tiende deel zal afstaan van alles wat U mij geeft.”

Tegenover Jakob's vader Isaak had God **JaHUAH** (de HEERE) Zich al op soortgelijke wijze laten kennen; zie Genesis 26: 24-25, waar staat: „En **JaHUAH** (de HEERE) verscheen hem in die nacht en zei: „Ik ben de God van uw vader Abraham; vrees niet, want **Ik ben met u**; Ik zal u zegenen en uw nageslacht vermenigvuldigen ter wille van mijn knecht Abraham.” Toen bouwde hij daar een altaar en riep de Naam van **JaHUAH** (de HEERE) aan. Hij spande daar zijn tent, en de knechten van Isaak groeven daar een put.”

⁴ Vertaling volgens de Nieuwe Bijbel Vertaling. Andere vertalingen hebben: vrees of: diep ontzag, als vertaling van het Hebreeuwse: יָרֵא – *jare*.

⁵ Deze belofte aan de aartsvaders Isaak en Jakob zagen we al in Genesis 26: 24; respectievelijk 28: 15. Aan Mozes zien we hem in Exodus 3: 12. Aan Jozua in Jozua 1: 5; 3: 7. Aan Gideon in Richteren 6: 16. En aan David in 2 Samuel 7: 9; en 1 Kronieken 17: 8.

Aan heel Israël in Jesaja 41: 10 : „... vrees niet, want **Ik ben met u**; zie niet angstig rond, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met mijn heilrijke rechterhand. ...”, Jesaja 43: 2, 5; Jeremia 30:11; 46: 28; en Haggai 1: 13; 2: 5.

Aan Johanan en andere legeraanvoerders van Israël in Jeremia 42: 11.

Voorts aan Jeremia zelf in Jeremia 1: 8 : „... Vrees niet voor hen, want **Ik ben met u om u te bevrijden**”, luidt het woord van **JaHUAH** (de HEERE). en in Jeremia 1: 19; 15: 20; en 30: 11 : „... Want **Ik ben met u**,” luidt het woord van **JaHUAH** (de HEERE), „om u te verlossen; ...”

En aan Paulus en zijn reisgenoten in Handelingen 18: 10.

⁶ Meer hierover in: André H. Roosma, '[De wonderbare en liefelijke Naam van de God Die er was, Die er is, en Die er zijn zal](#)', uitgebreide *Accede!/Hallelu-JaH!* studie (meer dan 80 p.), juli 2009.

zijn op weg naar Emmaüs – een plaatsje, op wandelafstand van Jeruzalem. Ze zijn bedroefd en teleurgesteld. Ze hadden hoop gehad; ze hadden gehoopt dat Jezus de beloofde, door God Zelf gezalfde Bevrijder zou zijn, Die hen van de Romeinse onderdrukking zou bevrijden. En nu was deze Jezus een wrede kruisdood gestorven en hun ideaal leek voorbij. Ze kijken niet eens op als een andere man naast hen komt lopen en een gesprek begint. De vreemdeling lijkt niet goed op de hoogte van wat er in Jeruzalem gebeurd is, al weet hij hen wel veel achtergronden uit te leggen en te plaatsen in het kader van hun geschiedenis als bijzonder volk van God. In Emmaüs aangekomen nodigen ze hem – geheel volgens de gewoonte van de Oosterse gastvrijheid – uit om bij hen te blijven eten. Onder het eten, als de vreemdeling met hen het brood breekt, gaan ineens hun ogen open: de vreemdeling is *Jezus Zelf in hoogsteigen Persoon*. In hun droefheid, frustratie en verwarring hadden ze Hem al die tijd niet eens herkend! Jezus had daar de hele tijd naast hen gelopen en met hen gesproken, en ze hadden het niet dóór gehad. Net als Jakob moesten ze zeggen: „*dat besepte ik niet*”. Iets dergelijks zien we bij Maria van Magdala bij Jezus' graf in Johannes 20: 14-17; door haar tranen heen zag ze Hem eerst voor een tuinman aan.

Ook kan het zijn dat we wel weten dat Hij er is, maar niet de link kunnen leggen naar het feit dat Hij ons dan ook wil helpen en bewaren. Denk bijvoorbeeld aan de discipelen in de storm, in Markus 4: 38.

Ik kom hierbij even terug bij wat we lazen over Jakob, die op een gegeven moment zei: „... *op deze plaats is JaHUAH (de HEERE) aanwezig. Dat besepte ik niet.*” Pas achteraf kunnen we soms vaststellen dat Hij er wél was, ook al *besepten* we Zijn aanwezigheid eerder niet.

Het heeft dus allemaal voor een deel met ons bewustzijn te maken, dat al dan niet open staat voor de ontmoeting met God. God weet dat, Hij kent ons en heeft in de Bijbel ons aanwijzingen gegeven die ons hierbij helpen. Ik kom daar nog op terug.

Een ander veelzeggend voorbeeld zien we bij de zussen Maria en Martha.⁷ Ze zijn erg vertrouwd met Jezus, want ze hadden Hem vaak bij hen in huis gastvrij ontvangen. Als (nog) ongetrouwde vrouwen zijn ze blij, dat ze in een behoorlijk huis wonen samen met hun broer Lazarus, zodat ze gemakkelijk dit soort dingen konden doen.⁸ Op een dag wordt hun broer ernstig ziek. Al hun hoop is gevestigd op Jezus, dat Hij snel zal komen en hun broer zal herstellen; ze hadden Hem al veel zieken zien genezen! Maar helaas... Jezus was elders in het land en arriveert pas als Lazarus al drie dagen in het graf ligt. De zussen zijn hevig teleurgesteld. Jezus was er niet, juist op het moment dat ze Hem zo hard nodig hadden – of althans zo leek het. Bij Martha zien we dat zelfs een vraag van Jezus naar haar geloof in de opstanding van doden theorie blijft – ze kan het niet in verband brengen met haar leven en het recente overlijden van haar broer. Als Jezus de grafsteen laat verwijderen sputtert ze tegen: Jezus is te laat gekomen en Lazarus' lichaam ligt er al drie dagen, dus het stinkt al... Ze laat Jezus niet toe bij haar pijn en bij haar verdriet en zit alleen maar in de weerstand.

Haar zus Maria laat ons echter iets anders zien. Ook zij is teleurgesteld (de beide zussen verwoorden hun teleurstelling precies gelijk!). Maar er is één groot verschil: Maria maakt zichzelf kwetsbaar en laat Jezus toe bij haar verdriet.⁹ En wat doet Jezus? Zegt Hij: „*Stil maar, Maria, Ik ga er wat aan doen!*” (zoals Hij tegenover Zijn discipelen al aangekondigd had)? Nee. Hij zegt eerst helemaal niets. Wat Hij wel doet, is dat Hij naast haar gaat zitten en met haar mee-huilt. ***Juist in haar verdriet is Hij heel dicht bij haar.*** Dichterbij dan de meeste andere mensen durven te komen. Hij neemt als het ware een stuk van haar verdriet over en draagt het mét haar. Uit het vervolg blijkt dat dit alles, nog aangevuld met het feit dat Jezus Lazarus uit de dood terughaald, Maria een enorm ontzag en begrip geeft voor Wie Jezus is. In reactie daarop zalft ze Hem enige tijd later als een koning-priester met zéér kostbare olie. Alleen zij heeft echt dóór dat

⁷ Zie [Johannes 11](#).

⁸ In die cultuur was een alleen wonende vrouw verdacht – alleen prostitué's woonden alleen, of alleen met 'collega's', dus de aanwezigheid van hun broer betekende veel voor hen, ook sociaal-praktisch.

⁹ Ik denk dat ze dat kón omdat ze eerder aan Jezus' voeten had zitten luisteren en genieten – zie Lukas 10: 39 – en zo van heel dichtbij veel ervaren had van Zijn veiligheid, Zijn bewogen en warm kloppende hart.

Jesus God is en boven de dood staat – en zó ook zijn eigen sterven tegemoet kon zien in de wetenschap dat het niet het einde zou zijn.

Wat zien we in deze geschiedenissen? Ik zie dat in hun verdriet en pijn mensen er vaak niet optimaal voor open stonden om Jezus of de hemelse Vader te zien of Zijn aanwezigheid te herkennen *in* hun situatie. Daarbij: mensen hadden vaak een eigen idee van hoe alles moest gaan, van wanneer en hoe God of Jezus er voor hen moest zijn en wat Hij moest doen om te bewijzen dat Hij er voor en met hen was. En dáár doet Jezus vaak niet aan mee. Hij is er op een manier en in een hoedanigheid zoals wij Hem soms niet verwachten. Als we Hem, en wat Hij gezegd heeft, serieus nemen als Heer en Hoogste Autoriteit, dan gaan we daarin mee. Zo niet, blijven we op een afstand. Maar dat is dan wel een afstand die we zelf creëren.

God voorkomt niet altijd dat we lijden. We leven in een gebroken wereld. God gebruikt het lijden waar we mee te maken krijgen vaak om ons dingen te leren en ons geestelijk te laten groeien. God heeft ons geaccepteerd zoals we zijn, maar Hij heeft niet in gedachten ons zó te laten blijven. We zien dit bijvoorbeeld heel duidelijk in het Oude Testament bij Jozef.¹⁰ Via dromen had God hem iets laten zien van de toekomst – hoe hij ooit een hoge positie zou bekleden. Zijn broers vonden dat hij het daarmee te hoog in zijn hoofd had, en verkochten hem uit frustratie als slaaf naar Egypte. Na een tijd daar als slaaf getrouw gediend te hebben, kwam hij door valse beschuldiging in de gevangenis (en die waren daar niet zo comfortabel als de Nederlandse gevangnissen van nu!). Maar God gebruikte al die nare dingen om Jozef te vormen en klaar te maken voor een grootse taak. Hij zegt er zelf achteraf (!) van:

„Ik ben Jozef, ... jullie broer, die jullie verkocht hebben en die naar Egypte is meegevoerd. Maar wees niet bang en maak jezelf geen verwijten dat jullie mij verkocht hebben en dat ik hier ben terechtgekomen, want God heeft mij voor jullie uit gestuurd om jullie leven te redden. ... God heeft mij voor jullie uit gestuurd om jullie voortbestaan op aarde veilig te stellen; zo wilde Hij veel levens redden. Niet jullie hebben mij dus hierheen gestuurd maar God; door Hem ben ik de belangrijkste raadsman van de farao geworden, de bestuurder van zijn hele hof en heerser over heel Egypte.”
Genesis 45:4-5, 7-8

Ook Jezus Zelf leerde als mens God de Vader gehoorzaam te zijn dóór het lijden heen, zegt de Bijbel:

... en zo heeft Hij, hoewel Hij de Zoon was, **de gehoorzaamheid geleerd** uit hetgeen Hij heeft geleden, ...
Hebreeën 5: 8

Wat Hem daarbij hielp, was te zien op wat áchter dat lijden lag: de vreugde van wat Hij met Zijn lijden zou bewerken:

...Laat ons oog daarbij alleen gericht zijn op Jezus, de leidsman en voleinder van het geloof, die, **om de vreugde, welke voor Hem lag**, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods...
Hebreeën 12: 2

En het geloof dat ook in het lijden de Vader met Hem zou zijn:

„Zie, de ure komt en is gekomen, dat gij verstrooid wordt, een ieder naar het zijne en Mij alleen laat. **En toch ben ik niet alleen, want de Vader is met Mij.**”
Johannes 16: 32

Het is onze eigen gedachte (of die van Gods tegenstander), dat we door lijden slechter af zijn, of dat we in lijden veel tekort komen, of dat we daar verlaten zullen zijn door God. In de Bijbel zien we dat God er juist in het lijden wél is, en dat lijden daardoor vaak iets in ons uitwerkt, dat op andere wijze niet bereikbaar zou zijn geweest. In de praktijk van het leven van mezelf en vele anderen om me heen zie ik hetzelfde. Wereldwijd zie je dat waar mensen lijden, meer mensen God gaan zoeken en Zijn aanwezigheid ervaren dan waar mensen het goed hebben.

In onzekerheid van welke soort dan ook, kan het een enorme steun zijn, te wéten dat God met ons is en met ons zal zijn. Ik moet daarbij denken aan Mozes. Toen hij jong was (ca. 40 jaar) had hij idealen: hij wist dat hij bij uitstek geroepen was om Israël uit de slavernij in Egypte weg te leiden (vgl. Handelingen 7: 20-29). En hij wist dat hij als geen ander daar de geschikte persoon

¹⁰ Zie Genesis 37-45.

voor was, met zijn unieke opleiding aan het Egyptische hof, zijn goede fysieke gestel, et cetera. Toen God hem 40 jaren later riep – toen hij al veertig jaar de schapen van zijn schoonvader hoedde in de woestijn en intussen op zijn tachtigste zowel het Egyptisch als het Israëliësch grotendeels verleerd was – was hij heel onzeker en zag zichzelf als niet erg welbespraakt. Er staat dan:

Maar Mozes zei tot God: „Wie ben ik, dat ik naar Faraó zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden?” Toen zei Hij (God JaHUaH): „Ik ben immers met u! ...”

Exodus 3: 11–12

En God maakte Zijn woord waar! Hij was met Mozes en zorgde dat hij uiteindelijk het volk in glorie kon uitleiden.

Iets soortgelijks zien we bij veel leiders in de Bijbel: Jozua, Gideon, ...

Niet lang na Jezus' opstanding uit de dood, voelden de discipelen van Jezus zich wat onzeker – er was zoveel rond Goede Vrijdag en Pasen zo heel anders gegaan dan zij gedacht hadden dat het zou gaan! Juist toen sprak Jezus tot hen die bekende woorden:

„En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding van de wereld.” Mattheüs 28: 20

Hij kent onze onzekerheid. Hij weet dat er weinig goeds van terecht komt als het van ons alleen af zou hangen. Maar Hij is er bij. Zijn aanwezigheid geeft rust – *shalom*. En daardoor zal het uiteindelijk ook allemaal zó uitkomen als Hij wil. Hij is de Auteur en Voleindiger van ons geloof (Hebreeën 12: 2), en Hij komt tot Zijn doel. Aan ons vooral de taak om goed naar Hem te luisteren en niet te denken dat we het beter weten.

Enkele vragen voor persoonlijke overdenking en/of bespreking in een groep:

- **Immanu-El – God is met ons** – is dat bij u / jou bekend ?
- Gelooft u / geloof je dat God door Jezus met u / jou is ?
- Staat u / sta jij ervoor open ? Hoeveel tijd neemt u / neem je er dagelijks voor ?
- Hebt u / heb je er zelf ook eigen ervaringen bij, dat God met u / jou is of was ?
- Wat betekent het voor u / jou, dat God met u / jou is ?
- Staat u / sta je er vaak bij stil hoe geweldig het is dat God met/bij ons is, als liefhebbende Vader ?
- Wat doet dat u / jou emotioneel, te beseffen dat de grote God met/bij ons is ?

Om verder te lezen

Jos Douma, [Kijken naar de Heer](#), Kok, Kampen, 2011; ISBN 978 90 435 0209 2.

Jos Douma, [Tijd met Jezus \(366 dagen boek\)](#), Kok, Kampen, 2007; ISBN 90 435 1354 8; zie ook Douma's blog: 'Tijd met Jezus' (www.tijdmetjezus.nl).

Jos Douma, [Jezus aanbidden – De glorie van Christus](#), Kok, Kampen, 2008; ISBN 90 435 1274 5.

Janet Johnson, *Luisteren naar God – Genieten van Gods nabijheid door het lezen van de Bijbel*, Navigator Boeken / Novapress, Driebergen (NL), 1999; ISBN 90 70656 91 4 / 90 6318 236 8 (vertaling, door Connie van de Velde–Oosterom, van: *Listening to God*, NavPress, Colorado Springs (USA), 1998).

John Piper, *Jezus zien en ervaren – en intens van Hem genieten*, Gideon, Hoornaar (NL), 2003; ISBN: 90 6067 976 8 (vertaling, door An Molenaar, van: *Seeing and Savouring Jesus Christ*, Crossway / Good News Publ., Wheaton, 2001).

Wim Rietkerk, *Die ver is, is nabij – In de relatie met God komt de mens tot zijn recht*, Kok, Kampen (NL), 2005; ISBN 90 435 1095 5.

André H. Roosma, '[Geloof in de grote God van de Bijbel](#)' , web-artikel op de *Accede!* website (www.12accede.nl), nov. 2011.

André H. Roosma, '[Ons hoogste levensdoel: Innige verbondenheid met God](#)', web-artikel op de *Accede!* website (www.12accede.nl), okt. 2002.

André H. Roosma, '[De Grote Herder – Die actief naar ons omziet](#)' , web-artikel op de *Accede!* website (www.12accede.nl), dec. 2010.

André H. Roosma, '[„IK BEN met u!” – Leven vanuit de belofte van Gods heerlijke Naam](#)' , web-artikel op de *Immanuel levensstijl* website (www.Immanuel-levensstijl.nl), nov. 2010.

André H. Roosma, '[☩ – Aah!, of: Whow! – je verwonderen en verheugen als essentiële vaardigheid](#)', web-artikel op de *Hallelu-JaH* website (www.Hallelu-JaH.nl), sept. 2012.

Dallas Willard, *God verstaan – Groeien in vertrouwelijke omgang met God*; Inside Out publ., 2006; ISBN: 978 90 7799200 6 (vertaling van: *Hearing God – Developing a Conversational Relationship With God*, InterVarsity Press / Zondervan, USA, 1999; ISBN 978 0 8308 2226 3 / 978 0 0062 8132 0).

Dallas Willard, *Gods geheime plan*; Inside Out publ., 2012; ISBN: 978 90 7799210 4 (vertaling van: *The Divine Conspiracy: Rediscovering Our Hidden Life In God*, HarperOne, San Francisco, USA, 1998; ISBN 978 0 0606 9333 6).

Meer informatie en reacties

Voor meer informatie, vragen of suggesties naar aanleiding van dit artikel kunt u contact met me opnemen via e-mail: andre.roosma@12accede.nl

[Accede! home](#) of [naar de Immanuel levensstijl artikelen index](#)

Bedankt voor uw belangstelling!